

Életpályamodell Pannónia rezervátumból

Mint egy tenyészkorcs
Olyan vagyok.
Reszkető lábú vakarék:
Elnyel a szomjas beton
Nem panaszkodom.

Fájdalom, fájdalom
Elkényeztetsz:
Én nem kérek; csak megkapok.

Ez az otthonom.
A bűz, a bűz
Az édes trágyaillat
Itt kéne kinyúlni
Mások is így teszik
De nem maradhatok.

Hajszol a Hétfő.
Ledob az ágy
A gömbhalmazokat törni be.

Új íz kerül a számba.
Egy saját léket fűrnék az égre,
És már nem adom alább:
Csak a vágy, mi elégít.

Már grimaszokat gyűrök.
Úgy hívják, alkotok:
Maradandó heget.

Nagymama, miért csak két dimenzió?
Elszédült iránytűcskék:
EmelkedjeteK végre föl.

Én már unom az Őrt is.
Feszül rajtam, ócska szövet.
Elburjászok, mint bennem a lelkiismeret.

Aki a saját testszagától is már
Elfintorodik
Ne számítson sok jóra.

Okádnék magamtól.
Mivé lettem?
Kannibál, gourmand
Hobby-népipertó
Jó kis parti.